

Uredništvo in upravišstvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Redna cena lista:

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila
 se računijo s 15 vin. od 6redne
 petitivrste; pri večkratnih ozna-
 nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 21.

Maribor, dne 19. februarja 1912.

Letnik IV.

† Grof Aehrenthal.

Po daljšem času težke bolezni je odšel naš zunanji minister tja, od koder ni več vrnitve. Zatisnil je oči in imenovan je že naslednik v vodstvu naše zunanje politike; toda sled, ki jo je zapustil grof Aehrenthal, je globoka in njegovega ministriovanja ne moremo prištevati v eno vrsto z ministriovanjem njegovih prednikov, ki so bili in so šli, ne da bi kdo o tem kaj vedel. V času, ko je grof Aehrenthal vodil našo zunanjo politiko, je naša država zopet enkrat stopila nekoliko v ospredje; dnevi, ki so se vrstili ob času aneksijske krize, nam ostanejo nepozabni. Spomin na moža, ki je s toliko previdnostjo in spretnostjo izpeljal takrat našo državo iz vseh težkih komplikacij, nam ostane neizbrisljiv.

V zadnjih časih smo sicer morali njegovo politiko, ki je s slepo zvestobo visela na italijanski strani, ostro obsojati, toda brez ovinkov moramo priznati, da si je priboril grof Aehrenthal v naši politični zgodovini odlično in častno mesto.

Grof Aehrenthal je bil imenovan leta 1906 našim zunanjim ministrom. Rojen je bil leta 1854 in je po končanih študijah v Pragi in v Bonnu stopil leta 1877 v diplomatsko službo. Imenovan je bil provizoričnim atašejem v Parizu, kjer je bil takratni avstrijski poslanik Beust. Leta 1878 je bil poklican v Petrograd, in deset let pozneje je bil imenovan tamošnjim prvim diplomatskim uradnikom pod poslanikom grofom Wolkensteinom. Med tem časom je tudi del časa služboval v zunanjem ministristvu in tedanji avstrijski zunanji minister grof Kalnoky je tega svojega uradnika visoko cenil, zlasti je cenil njegov mirni predsodek, in že tedaj mu je prerokoval sijajno karijero.

Leta 1895 je bil imenovan poslanikom v Bukarešto; tukaj se mu je torej nudila najboljša prilika, da pokaže svoj diplomatski talent. Dosegel je, da so postali prijateljski odnosi med Avstrijo in Rumunijo naravnost intimni.

Leta 1899 je bil imenovan poslanikom v Petrogradu. Tudi tukaj je bil mož na pravem mestu. Razmere med Avstrijo in Rusijo so postale prijateljske, kar najbolj svedoči obisk ruskega carja v Münzstegu in sporazum glede skupnega postopanja pri uvedbi reform v Makedoniji.

Leta 1906 je pa postal naš zunanji minister. Dve leti pozneje, in sicer dne 6. oktobra 1908, je bila proglašena aneksija Bosne in Hercegovine. Završalo je povsod in temni oblaki v obliki krvave vojske med Avstrijo in Srbijo—Črno goro so se zbirali na Balkanu, a kriza je bila srečno rešena, in grof Aehrenthal je bil za zasluge, ki si jih je iztekel, odlikovan z velikim

križem reda sv. Štefana. Povzdignjen je bil tudi v grofovski stan.

Za njegovega naslednika je imenovan, kakor se govori, na izrečno željo pokojnega, grof Berchtold. Mi smo že pred meseci poročali, da je ta mož v prvi vrsti poklican, zavzeti nasledstvo v zunanjem ministristvu. Sedaj se je to res zgodilo. Smer zunanje politike se s tem ne bo zdatno spremenila. Kot gotovo smemo samo pričakovati, da bo Berchtold polagal več pozornosti na prijateljsko razmerje z Rusijo.

Zlatomašnik in kanonik Jakob Bohinc.

V Braslovčah v krasni Savinjski dolini so danes položili k zadnjemu počitku zemeljske ostanke moža, ki si je za vzgojo mladega naraščaja čast. duhovščine Lavantinske škofije iztekel nevenljivih zaslug.

Rajni gospod Jakob Filip Bohinc se je rodil v Zapogah, mali župniji na Gorenjskem, dne 26. aprila 1831, je torej 80. leto svojega življenja že prekoračil.

O njegovem šolanju nam ni mnogo znanega. Ni dvomiti, da je prišel prav mlad v Ljubljano, da se je tam šolal. Po dovršenih latinskih šolah se je podal rajni na Dunaj, da poskusi kot jurist življenje na visokih šolah. A to mu bržčas ni ugajalo, ker že leta 1855 je pravoslavce Bohinc prosil rajnega g. knezofa Antona Martina Slomška, da so ga vsprejeli med bogoslovce Lavantinske škofije. Z njimi vred se je g. Bohinc tri leta šolal skupno s krškimi bogoslovci v Celovcu, v jeseni leta 1857 pa je prišel s šestimi tovariši vred v St. Andražu v Lapodski dolini, da dovrši tam četrto leto bogoslovskih šol. Dne 1. avgusta 1858 so knezoškof Slomšek našega g. Bohinca in šest njihovih gg. tovarišev posvetili v mašnike. Dne 18. julija 1909 je umrl zadnji tovariš č. g. Bohinca, umirovljeni župnik g. Janez Slomšek. Prvo službo so dobili rajni g. Bohine kot drugi kaplan pri Novi Cerkvi, na oni fari, kjer sta nekdaž služila rajna knezoškofa: Slomšek in dr. Stepišnik.

Že drugo leto najdemo č. g. Bohinca kot edinega g. kaplana na Dobrni. Pa tudi tu mu ni bilo obznanja. Prvi profesor cerkvene zgodovine na mladem bogoslovskem učiteljskem v Mariboru, rajni prečastiti g. Lavrencij Herg. so leta 1861. odložili to službo in šli za župnika v Lembah. Za profesorja cerkvene zgodovine in arheologije so bili v Maribor poklicani dobrni kaplan g. Jakob Filip Bohinc. Ostali so v tej službi do 1. majnika 1869, ko so postali po odhodu rajnega mnogočastitega g. Kanduta špiritual v bogoslovnici. Dne 1. avgusta 1875 so šli iz Maribora za

dekana v Braslovče, kjer so kot župnik in dekan zapustili globoke sledove gorečega svojega delovanja in si stekli obilnih zaslug za ves vranski okraj. Dne 1. junija 1890 so se vrnili rajni g. Bohine v Maribor, da so prevzeli vodstvo stolne in mestne župnije svetega Janeza Krstnika, ki je bila po umirovljenju g. stolnega župnika K. Kanduta izpraznjena.

Na tem težavnem mestu so ostali rajni g. Bohine do 30. aprila 1904. Ko so po dopolnjenem 73. letu svoje starosti stopili v stalni pokoj ter se vrnili nazaj v Braslovče, meneč, da jih še tisto leto pokosi nemila smrt. Bela žena pa ni bila tako neusmiljena, prižigala jim je še blizu 8 let, da so med tem hude bolezni požgale pege človeških slabosti. V jutro, dne 17. svečana je Bog svojega zvestega služabnika poklical na zaslužno plačilo. Naj v miru počiva!

Hvaležen učenec.

Za obstrukcijo.

Včeraj so zopet volilci na več shodih odobrili politiko Slovenskega kluba v štajerskem deželnem zboru. Zanimiv je bil zlasti shod deželnega odbornika g. prof. Robiča v Gor. Radgoni. Gospod odbornik je na podlagi listin dokazal, da so bili nemški nacionalci v teku vseh pogajanj skrajno zahrbtni ter da so samo iskali prilike, zahteti nam smrtni sunek. Razkritja, ki jih je podal deželni odbornik, niso samo trenutne važnosti, temveč se jih bo treba zapomniti za vsa nadaljnjaa pogajanja z nemško večino.

Sv. Rupert v Slov. gor.

Dne 18. t. m. se je vršil pri nas politični shod K. Z. ob lepi udeležbi nad 150 mož-volilcev. Po pozdravnem nagovoru predsednika dobi besedo g. drž. in dež. poslanec Ivan Roškar.

Možje volilci, politično šolani, kremeniti značaji, so sledili z velikim zanimanjem izvajanjem govornika, ki je bil mestoma z burnimi medklici odobravanja prekinjen.

Sklenila se je ob naravnost velikanskem navdušenju enoglasno sledeča resolucija:

„Zborovalci, zbrani na političnem zborovanju K. Z. pri Sv. Rupertu v Slov. gor. dne 18. svečana 1912, izrekajo svojemu poslancu g. Ivanu Roškarju, kakor tudi vsem poslancom K. Z. neomajano, popolno zaupanje za njih neustrašen in odločen nastop v deželnem zboru za pravice štajerskih Slovencev.“

Obsojajo pa Wastianovo in drugih nemško-nacionalno sovraštvo, zagrizenost in nestrpnost napram upravičenim zahtevam spodnještajerskih Slovencev.“

PODLISTEK.

Zadnji kralj mode.

V naših časih je popolnoma nemogoče, da bi si kdo pridobil neomejeno, od vseh priznano avtoriteto v stvarih mode in načina življenja. Vladaari v kraljestvu mode so izumrli. Lahko se pač posameznik še povspne do neke veljave, ali absolutne veljave si ne more nihče pridobiti.

Zadnji kralj mode, najvišja, vsestransko priznana avtoriteta v stvarih okusa, je že davno mrtev. Ta kralj mod je bil „lepi Brummel“, George Bryan Brummel, nezmotljivi tiran na polju mode za časa angleškega kralja Jurija IV.

Brummel ni bil visokega rodu, ni bil telesno lep in vse prej kakor duševno pomemben človek, a v zadevah družabnega življenja je odločeval suverensko. Ves angleški dvor s kraljem vred se je brez ugovora podvrget Brummelovim odločbam, najvišja aristokracija se je dala od tega plebejca tiranizirati in ves moški svet Velike Britanije ga je molil, kot kako božanstvo.

Sto in sto mladih lordov, potomcev slavnih očetov in lastnikov velikanskih premoženj, bi bili žrtvovali kdo ve kaj, če bi bili smeli enkrat prisostvovati Brummelu, kadar se oblači. A v beli Veliki Britaniji je bil en sam mož, ki je smel Brummelu ministriati, kadar se je oblačil, in ta mož je bil kralj angleški. Tudi kralj, ki je bil sam znamenit specialist v modnih vprašanjih, se je brezpogojno klanjal Brummelovi avtoriteti.

In Brummel se je toliko domišljeval na svojo modno avtoriteto, da nekega dne kralja ni hotel pozdraviti in je na očitane dvorjanov z nedosežno ošabnostjo izjavil:

„Kar je kralj sedaj, to sem jaz iz njega napravil in jaz ga lahko tudi odstavim!“

Brummel je bil modni ideal svoje dobe. Toda gospodstvo po milosti krojačev ni dolgo trajalo. Dolgovi so Brummelu grenili življenje. Dolgovi njegovi so bili veliki, njegovega ponosa pa niso uklonili. Ko so ga njegovi upniki najhuje preganjali, je rekel nekemu prijatelju:

„Upam zanesljivo, da angleški narod ne bode pozabil moža, ki je vpeljal stoječe ovratnike!“

In angleški narod, ta resni, delavni in vseprej kakor nečimurni narod res ni pozabil svojega Brummela. Smatral ga je pač za majhen del vsega tega, kar je tvorilo slavo angleško. Lordi so napravili kolekto, kralj se je prvi podpisal, tudi državna blagajna je prispevala z znatno svoto, kakor da so bile Brummelove hlače zadeva državnega pomena in v nekaterih dneh so bili Brummelovi velikanski dolgovi do zadnjega vinarja poplačani.

Vse to so zgodovinske resnice. Naravno je, da je že marsikoga mikalo uganiti vzroke čudovitih vspehov, ki jih je imela ta, na sebi vendar brezpomembni mož.

Angleški, francoski in nemški kulturni zgodovinarji so že reševali ta problem, a rešiti ga niso mogli. Zbrali so vsa ogromna gradiva, tako da si je mogoče napraviti sliko o značaju tega — „lepega Brummela.“

Brummel ni bil nič in ni nič imel, a občeval je z vsakim človekom, kakor da je še manj kot nič.

Še s kraljem je govoril in občeval tako, kakor občeje kak kralj s svojim logarjem. Kolikor več je kdo bil, toliko nesramnejše se je napram njemu obnašal Brummel. A vse kaže, da ni bil Brummel pri saoji nesramnosti nikdar surov. Njegova nesramnost je bila virtuožno nijansirana. S polenom ni nikdar delal, vedno le s finim stiletom. Znal je ljudem z najizbranejšimi besedami dovršene uljudnosti zmetati v obraz najhujša žaljenja; znal je z mehko roko gladiti in ob enem trgati cele kose kože.

V mladih letih je bil Brummel oficir, a je zapustil službo, da se posveti dostikrat silno napornemu lenuštvu. Prijateljstvo, sklenjeno pri vojaki s prestolonaslednikom, mu je odprlo vsa vrata. Vendar je moral Brummel imeti posebno svojstva in posebne talente, da si je znal pridobiti tako velikansko, skoro nenaravno in čisto nerazumljivo veljavo.

Od leta 1799 do 1814 je bil Brummel na vrhuncu svoje veljave, svoje moči in svojega vpliva. Vsaka njegova beseda je bila tedaj v modnih stvarih uvaževana kakor razodetje.

Že leta 1816 pa je bilo konec Brummelove slave. Ko je zaigral zadnji denar, ki ga je še imel, je, zapustivši ogromne dolgove, pobegnil na Francosko. Iz tujine je še nekaj časa vladal angleško modo — slej kakor prej apostol stoječih ovratnikov in živeč od podpor starih prijateljev, toda bolj ko so stari prijatelji odmirali ali se izpametovali, slabše se je go dilo Brummelu.

Umrl je še-le leta 1840 v neki blaznici v Normandiji, a takrat je bil že davno odstavljen kot modni kralj in je živel kot vladar okusa samo še v krikaturah.

To je bil zadnji resnični kralj mode.

Gor. Radgona.

Gospod deželni odbornik Robič je na včerajšnjem shodu poročal o delovanju v deželni zbornici. Da je bila obstrukcija slovenskih poslancev potrebna, je razložil in utemeljil z razlogi iz preteklosti in sedanjosti. Našteti se dajo leta in leta, v katerih so nam delali Nemci nečuvne krivice. To žalostno dejstvo nam krepko osvetljuje dejstvo, da so Nemci povzdgnili kraj Gornja Radgona v trg, samo da popolnoma slovenski okraj dobijo v svojo oblast. Četudi nam je po cesarskem patentu dana ustava, vendar je ta še tako zavrt, da Nemci vedno nadvladajo Slovence.

Z vso odločnostjo je zavrnil govornik očitania načelstva nemško-nacionalne zveze v znanem oklicu, da so slovenski poslanci pri pogajanjih nasilno in zahrbitno postopali. Slovenski poslanci so sicer previdni, a ne nelojalno postopali. Na kateri strani je bila nelojalnost, kaže dejstvo, da je nemško-nacionalna zveza ob času „premirja“ hotela vložiti predlog glede spremembe poslovnega reda. S tem predlogom sicer niso prišli na dan, a samo zaradi tega ne, ker veleposestniki in krščanski socialci tako postopanje niso odobraval. V ilustracijo priobčujemo dotični namravani predlog:

Visoka deželna zbornica naj sklene: Opravilniku deželnega zbora naj se črta provizorično ta-le dodek, ki naj ima veljavo do konca leta 1914:

Skrajsan opravilni poslovnik. Po predlogu, ki ga stavi najmanj 40 poslancev, in o katerem se takoj, in ne da bi bil poprej odkazan kakšnemu odseku, kakor brez vsake debate, glasuje v deželnem zboru s tričetrtinsko večino, lahko sklene skrajsan opravilnik poslovnik o predlogih, ki jih stavi deželni odbor, in sicer:

a) Predsednik zamore po svoji razsodbi odrediti, da se vloge dotičnih sej še-le po končanem dnevnem redu prečitajo.

b) Obravnava in sklepa se takoj, ne da bi se poprej odkazalo kakšnemu odseku.

c) Vsak govornik, izvzemši poročevalca, sme v teku obravnave samo enkrat priti do besede in govoriti sme samo v najvišje določenem času 15 minut.

Gosp. Pelc odobrava odločno postopanje naših poslancev, ker nas skušnja uči, da od nepravilnih sosedov ni moč dobiti ničesar z dobrim, temveč le s silo. Pozivlja k besedi tiste, ki bi nasprotovali obstrukciji, ki ga kaže „Slov. Gospodar“ na mnogih slučajih, da pošiljajo deželni gospodarji k nam nesposobne deželne uradnike, ki bi med svojimi rojaki lahko kaj prida delali, pri nas pa le po svoji nesposobnosti škodo; plačani so iz skupnih davkov. Naši nasprotniki trdijo, da se sedaj vsled obstrukcije za gospodarstvo nič ne stori. Pomislijo pa ne, da je bilo pred obstrukcijo časa več desetletij za koristno gospodarsko delo na Spodnjem Štajerskem. Toda deželni gospodarji so naš del zanemarili in z našim denarjem skrbeli le za zgornji del dežele. To je tako: Mihal in Janez dajeta priliranke v skupno škatljo. Močnejši Mihal pa jemlje iz skupne škatlje kar po petkronških, dočim pusti jemati Janezu le vinarje. Janez ima tedaj prav, ko da pest na škatljo in reče Mihlu: če jaz ne smem jemati po pravici, tudi ti nič ne dobiš; škatlja naj bo prta.

G. Lančič navaja več slučajev, ko tujerodni in pri nas nesposobni uradniki in delavci, odjedajo domačinom kruh in škodujejo našemu ljudstvu. Tako deželno gospodarstvo je pogubno. Soglasno se sprejme resolucija:

Dokler nemški sosedje nočejo z nami pravično sodelovati, pozivljamo svoje poslance, da vstrajajo v odločnem boju za pravice našega naroda.

Leskovec.

V nedeljo, dne 11. februarja 1912 je imel v tukajšnjem Izobraževalnem društvu g. Vlado Pušnik predavanje. Veliko število poslušalcev pričala, da so naši ljudje ukažljivi. Poučne, poljudne govorne besede g. predavatelja pa tudi ne bodo ostale brez vspeha. Izobraževalno društvo naj le poskrbi več takih poučnih shodov! Pa tudi političnih shodov bi si želeli. Če kje, je treba pri nas še dosti pouka, da se začne ljudstvo zavedati.

Luče.

Naše Izobraževalno društvo je priredilo veselico v nedeljo popoldan. Krasno petje in igra: „Trije tički“ so vse zadovoljili. Pokazali so, da dobra volja in bistre glave vse poštene ljudi razveselijo. Naši sosedje Solčavčani so nas v lepem številu počastili. Čisti dobiček za ubogo šolsko mladino je vrgel 30 kron, in zvečer v veseli družbi se je nabralo in poslalo SI. Straži v Ljubljano 11 K 12 vin. Kaj ne, v Lučah zmiraj napredujemo! Le tako naprej, po izobrazbi k pravemu napredku! S pravim napredkom k samostalnosti, ki nas oprosti slabih razvad, ki so v stvarno in dušno škodo.

Sv. Magdalena pri Mariboru.

Shod, ki smo ga imeli včeraj, dne 18. februarja, nas je popolnoma zadovoljil. Kljub temu, da se je slišalo iz vsake gostilne veselo petje, glas harmonik itd., so vendar naši ljudje prišli v lepem številu, da iščejo v pouku svojega veselja. Zborovanje je vodil predsednik g. Potočnik, ki je prečital zbranim in pojasnil oklice naših deželnozborskih poslancev. Ljudstvo je odobravalo posamezne točke. Nato je Fr. Žebot v daljšem, poljudnem govoru govoril o ustroju, pomenu, nalogah in zgodovini štajerskega deželnega zbora s posebnim ozirom na dogodke zadnjega časa. Zborovalci, ki so bili iz mesta Maribor in okolice, so zelo navdušeno odobraval nastop naših vrlih poslancev in jim izrekli popolno zaupanje. Za tem se je govorilo še o šolskih zadevah s posebnim ozirom na domače razmere, na kar je zaključil predsednik lepo zborovanje.

Politični pregled.

Bolgarija.

V Sofijo je prispela ruska komisija, katere namen je študiranje gospodarskih razmer na Balkanu. Komisijo vodi princ Arnatuni.

Saški princ — unijatski metropolit.

Poljski listi zatrjujejo, da namerava unijatski metropolit Septicki v kratkem odstopiti, ker mu nikakor ne ugaja nastop maloruske duhovščine in je vsled tega prišlo do resnih sporov med metropolitom in duhovščino, zlasti ker je metropolit celo prisilil nekega deželnega poslanca, ki je duhovnik in se je tudi udeležil obstrukcije v deželnem zboru, da je odložil svoj mandat. Isti poljski listi zatrjujejo, da je že tudi izbrani naslednik Septickega za njegovo metropolitno mesto in da je to princ Maks Saški, brat vladajočega saškega kralja. Zatrjuje se, da se je princ Maks v ta namen baje že začel učiti maloruščine in da je bil v zadnjem času v Lvovu, kjer se je s pristojnimi činitelji pogajal za mesto unijatskega metropolita.

Potreba izobrazbe zlasti v verskem oziru v sedanjem času.

Znan je pač vsakemu napredek časa. Marsikaj, kar je bilo prej dobro, nima sedaj več veljave. Nove iznajdbe, s katerimi se kaka stvar dela ali vodi mnogo lažje, hitreje in tudi ceneje, so izpodrinile v vseh strokah stari način dela, tako pri obdelovanju zemlje, kakor v industrijah in pri raznih drugih prometnih sredstvih. Znano je, kako se dandanes lahko daleč pride, kako narod z narodom občuje, tako da je cel svet v zvezi med seboj in živimo v takozvani prosvitljeni dobi.

Umevno je torej, da je treba dandanes tudi več izobrazbe posameznemu, tudi prirostemu človeku, da spozna tok sedanjega časa, njegove razmere in potrebe, da spozna, kje in kako si more koristiti zasebno in skupno, v gospodarstvu in politiki, da spozna, kaj mu koristi in kaj škoduje. V ta namen so nam na razpolago posebne časopisi in knjige. Potreba je človeku izobrazbe, da gre s svetom naprej, posebno da se zna varovati pred goljufijo in sleparijo, katere je tudi dandanes v zvitosti in prekanjenosti dosegla vrhunec napredka. Potreba je človeku izobrazbe, da ve, koga se mu je okleniti in koga varovati, da spozna svoje prijatelje in sovražnike; kajti dandanes na človeka vse preži; prijatelji ga želijo pridobiti, ker mu hočejo dobro in ga varovati pred sovražniki; sovražniki si zopet na vso moč prizadevajo, ga pridobiti na svojo stran, da bi ga izkoristili v lastne namen in koristi; zato si prizadevajo njegove prijatelje pred njim kolikor mogoče čriniti, za kar jim služita laž in obrekovanje, sebe pa s sladkimi besedami in obljubami delajo njegove največje prijatelje, tako da je človeku, kateri jih „po njih sadu“ ne pozna, težko spoznati, kdo je njegov prijatelj ali sovražnik. Žal, da jih je mnogo, ki rajši verjamejo sladkim in zapeljivim besedam, kakor pa onim, ki jim v resnici dobro želijo.

Svet je pa dandanes močno napredoval tudi v pokvarjenosti in vkljub vsemu anpredku ni nič na boljšem; povsod le zmešnjave, boji in nemiri; poboji, umori, samoumori, roparski napadi, tatvine, nasilja in krivice, goljufije in krivice so na dnevnem redu. Sadovi nevere se kažejo povsod v najgroznejši meri in pehajo človeško družbo vedno v večjo bedo in nesrečo. Kako si skušajo temne sile podreti vse temelje človeške družbe in privesti jo do popolnega propada: Kako si svobodomiselnost brezverstvo na vso moč prizadeva popolnoma zatreti vsak spomin na vero in verske resnice. Kako ljuto in nasilno se sovražniki katoliške cerkve združeni v raznih strankah in organizacijah bore proti veri v Boga, dušo in posmrtno življenje in proti vsemu, kar je nasprotno človeški strasti in samopašnosti, in v dosegu tega razdreti vsako cerkveno in svetno oblast! Kako se dandanes napada in blati katoliška cerkev in njeni služabniki zlasti po brezbožnem in protiverskem časopisu in knjigah: Kako se skuša ljudstvo z zgodovinskimi lažmi in obrekovanjem odtrgati od katoliške cerkve in ga pripraviti ob zaupanje do duhovščine! Kako se nadalje vera na vse mogoče načine smeši in sramoti kot praznoverje, mračnjaštvo in nazađnjaštvo, katerega je za omikanega in naprednega človeka dandanes sramota in da ime katoličan pomeni to, kar mračnjak in nazađnjak.

Sploh se katoliška cerkev dandanes najhujše preganja. Zato je pa treba dandanes človeku še posebno verske izobrazbe, temeljitega znanja v verskem oziru, treba mu je trdnega prepričanja, da ima pogum po veri zvesto in stanovitno živeti kljub sramotanju in zaničevanju od strani nasprotnikov in spolnovati svoje verske dolžnosti vselej in povsod. Ker le tedaj more človek živeti po veri in biti neomajan katoličan, ako verske resnice dobro pozna in je o njih trdno prepričan, ako mu je vera več kakor zaklad cellega sveta, za katero mu je vredno žrtvovati vse, ker človek vsako stvar le toliko cent in zanj žrtvuje, kolikor se mu vredna zdi.

Če pa človek vero le površno pozna ter vidi in sliši, kako se vera napada, sramoti in smeši, se mu dozdeva yera vse premalo pomembna, premalo resna in važna stvar, da bi zanj toliko žrtvoval, kolikor

mora dandanes žrtvovati zvest katoličan; ne zdi se mu vredno za vero prenašati toliko zaničevanja, sramotjenja in preziranja od brezvercev in verskih mlačežev, kakor ga mora včasih dober in zvest katoličan prenašati, rajši zapusti vero, kakor da bi ga li imeli za mračnjaka in nazađnjaka. In tako jih neštevilo vsled pomanjkanja verskega pouka pod pritiskom protiverskega duha, ki se dandanes širi vsepovsod po slabih časnikih in knjigah, društvi, govorih in shodih, popolnoma zgubi vero.

Zato pa, kdor hoče biti dandanes resnično pravi katoličan, kdor ljubi svoj narod in domovino, naj dela po svojih močeh za prosep katoliške stvari, naj skrbi sebi in bližnjemu za luč in orožje prave krščanske izobrazbe, brani in zagovarja pred napadi cerkvene pravice in vero, poteguje naj se za resnico in katoliška načela in nastopa, kadar kaže potreba in priložnost, za vero in proti brezverstvu, kakor enako delajo brezverci za brezverstvo in proti veri; zlasti pa naj skrbi za razširjanje in podpiranje katoliškega tiska, ki je največja moč sedanjega časa. To je boj ljubezni do Boga in bližnjega, naroda in domovine.

Raznoterosti.

Prazniki. V sekovški škofiji se glede praznikov nič ne spremeni. Zadnji sekovski cerkveni list priobčuje naslednji zaukaz graškega knezoškofa: „Ker se je na konferenci škofov novembra 1911 temeljito posvetovalo in z večino sklenilo, da bi bilo za vladikovine (med temi tudi za sekovško) primernejše, če se glede praznikov nič ne spremeni, in ker so se tudi izrekli skoro vsi župniki povodom sinode leta 1911 v tem smislu, in ker se je tudi stolni kapitel sekovski v seji dne 7. svečana t. l. soglasno izrekel, da se naj puste vsi prazniki neizpremenjeni kakor dosedaj, in so torej dani vsi pogoji, ki jih je stavil sv. oče, zaukazujemo na temelju indulte sv. stolice z dne 17. grud' na 1911 praes. 8. I. 1912, da se naj tudi v bodoče obhajajo v sekovški škofiji vsi prazniki tako, kakor se je to dosedaj vršilo. Motuproprio z dne 2. julija 1911 „Supremi“ se torej točasno ne razteza na našo škofijo.“

Novi breviri še vedno niso prišli, dasi so bili napovedani za pretečeni teden. P. n. č. gg., ki so jih že naročili, jih dobijo takoj, ko pridejo knjižice. Vsi založniki, kamor smo se obrnili, prosijo za potrpljenje.

Iz učiteljske službe. Na trirazrednici v Sent Janžu pri Spodnjem Dravogradu se namesti služba stalnega učitelja s plačo tretjega krajevnega razreda. Prošnje do dne 15. sušca. — Na petrazredni, v tretjem plačilnem razredu stoječi ljudski šoli pri Sv. Ani na Krembergu je oddati eno učiteljsko mesto za moško učno moč in eno tudi za žensko učno moč. Prošnje do dne 8. sušca.

Demantna poroka nadvojvode Rainerja. Danes se vrši slavnostna seja gosposke zbornice povodom demantne poroke nadvojvode Rainerja, in jutri se podasta predsednik gosposke zbornice knez Windischgrätz in predsednik državne zbornice dr. Sylvester k nadvojvodi Rainerju, da mu izrazita čestitke obeh zbornic.

Nadomestne deželnozborske volitve na Srednjem Štajerskem. Ker je deželni poslanec tovarnar Ernst Rathausky vsled konkurza odložil svoj deželnozborski mandat, se vrši v 11. mestnem volilnem okraju Voisberg-Lonč-Veliki Št. Florijan-Schwamberg-Stainz-Köflach-Lankowitz-Tregist nadomestna volitev dne 23. aprila, eventualna ožja volitev pa dne 30. aprila.

Dedni člani gosposke zbornice na Štajerskem. Kakor se zatrjuje, bode podeljena dedna pravica članstva za gosposko zbornico štajerskima obiteljema knezu Windischgrätzu in grofu Lambergu.

Milijonski dar škofa Posiloviča. Pred kratkim je izšla slavnostna izdaja „Katoliškega lista“, ki prinaša razdelitev daru zagrebškega nadškofa Posiloviča v skupnem znesku 1.646.500 K. Od te svote dobi 500.000 K katoliška gimnazija, 200.000 K v cerkvene svrhe, 50.000 K dobi nadškof Stadler za bosanske cerkve, po 20.000 K Cirilo-Metodski zidari, Leonova družba, konvikt v Pazinu in umetniško društvo v Zagrebu, 25.000 K Ciril-Metodova družba za Istro, 40.000 K za medicinsko fakulteto, po 10.000 K jugoslovanska akademija, zagrebško „Pijevo društvo“ in „Bogoslovna smotra“, po 5000 K Matica Hrvatska, društvo sv. Jeronima, Kolo, društvo rokodelskih pomočnikov in gasilno društvo, 4000 K akademskemu podpornemu društvu, po 3000 K delavskemu društvu in krščansko-socialnemu delavstvu, po 2000 K pevskemu društvu „Sloga“ in „Vijenac“, društvu hrvaških časnikarjev in podčastniškemu društvu. Poleg tega so določene še večje in manjše svote za razne dobrodelne namene.

Poučni tečaj. V četrtek, dne 22. t. m. se vrši v Dramljah poučni tečaj. Govorita dr. Korošec in župnik Rožnik iz Kranjskega.

Za obmejne Slovence je S. K. S. Z. darovala Belak Jožefa v Mariboru 1500 obrabljenih poštaih znamk in večje število knjig. Vrli Slovenki lepa hvala!

Stokronski bankovci se umaknejo iz prometa. Ravnateljstvo avstro-ogrske banke naznanja, da bo stokronske bankovce, kolikor jih je v prometu, umaknilo in nadomestilo z novimi. Vzrok je ta, ker je precej teh bankovcev ponarejenih. Sploh bo zdaj tre-

ba papirnat denar v manjšem številu izdajati in večkrat na novo izdati, ker z napredkom tehnike tudi seveda ponarejevanje raznega denarja čedalje bolj napreduje.

Drugi avstrijski dreadnought, ki bo nosil na cesarjev ukaz ime velikega junaka pri Visu, „Tegetthoff“, je 151 m dolg, 27,3 m širok in ima 20.000 ton. Gonili bodo tega velikana štirje turbinski stroji, ki bodo imeli skupno 25.000 konjskih sil. Njegova hitrost bo znašala nad 20 morskih milj na uro. Topov bo dobil „Tegetthoff“ ravno toliko, kakor jih ima že „Viribus Unitis“, in sicer: 12 težkih topov po 30,5 cm, ki bodo uvrščeni v 4 triplostolpe, dalje bo imel 12 topov po 15 cm, 18 po 7 cm, 2 brzostrelna topova po 47 mm, 2 mitraljezi po 8 mm in 2 topova po 7 cm za na kopno. Razun te ogromne armacije bo imel še tri prostore za izstreljevanje torpedov, in sicer na vsaki strani jedno in tretjo na koncu. Notranja uprava bo odgovarjala popolnoma vsem zahtevam, katere se stavljajo dandanes na moderne vojne ladje. Kakor „Viribus Unitis“, tako bo imel tudi „Tegetthoff“ po vseh prostorih kurjavo na par, peči za kruh, istotako na par, imel bo tudi hladilnice itd. Da se je tudi v higieni oziroma ustreglo vsem zahtevam, je samoobsebi umevno. V morje bo spuščen „Tegetthoff“ glasom cesarjevega lastnega odloka dne 21. marca t. l.

Hmelj. Žatečko hmeljsko poročilo z dne 16. t. m.: Razpečalo se je hmelja bore malo, le nekaj bal in te so dosegle ceno od 420 do 440 K. Cene so se sicer še držale, ali resnim reflektantom se je nudila priložnost, izhajati še z nižjo ceno. Žatečki hmelj se je prodajal: 420 do 425 K za slabe kakovosti, 425 do 430 K za srednje, 430 do 440 K za dobro srednje in 440 do 450 K za prama kakovosti. Promet z zunanjim hmeljem je bil malenkosten. Cene nespremenjene. — Pritisnila je huda zima, kakoršna pri nas ni v navadi; toplomer je kazal — 20 stop. R. V teku prejšnjega tedna je zima nekoliko odjenjala in toplomer je kazal v zadnjih dneh tedna le še — 3 stop. R.

Ljubezen moža. Kako se more ljubezen moža pridobiti in ohraniti, to je že mnogim dekliškim in ženskim srcem povzročilo preglavice in otožne ure. Dandanes so naša mlada dekleta in žene na boljšem, zakaj pove se jim nezmotljivo siguren recept, ki je tisočkrat preizkušen. „Uči se dobro kuhati, dete moje!“, jim svetujejo izkušene matere, „in vpoštevaj tudi osobito to, da se samo s pristno Katreinerjevo Kneippovo sladno kavo more pripraviti okusna in zdrava kavina pijača. Pristna „Katreinerjeva“ je v svoji nedosežni izbornosti vedno enaka in spričo njene nizke cene dosežeš v gospodinjstvu prav lepe prihranke.“ Z utripajočim srcem opazijo ubogljive hčere tudi vselej, da izvoljenci njihovega srca visoko cenijo gospodinjstvo lastnosti.

1000 delavcev izključenih od dela. Vodstvo ladjedelnice v Tržiču (Montalcione) je 1000 delavcev izključilo od dela. Močni orožniški oddelki stražijo delavnice.

Milijoni delavcev pred štrajkom. Ako se v zadnjem trenutku ne posreči poravnati nesporazumljenja, potem bo v 14 dneh štrajkali vsi delavci v angleških premogokopih. Vseh stavkajočih skupaj bo en milijon.

Štajersko.

Maribor. Danes dopoldne se je ustrelil v mestnem parku domobranski pešec Adolf Zaveršnik, doma iz Maribora. Ker ni bil mrtve, so ga prepeljali z rešilnim vozom v vojaško bolnišnico.

Maribor. Včeraj se je poročil orožniški stražmojster Medved z gđ. Mimiko Žaler.

Maribor. (Smrtina kosa.) Dne 16. t. m. je umrl višji plačilni natakar v hotelu „Erzherzog Johann“, Lackinger, v 44. letu starosti. Pogreb obče priljubljene pokojnika se je vršil v nedeljo popoldne.

Kamnica. Včerajšnja veselica se je zelo dobro obnesla. Prostor pri g. Marinšku je bil natlačeno poln. Že dvogovor: „Klepetulji“, je vsem ugajal. Še ugodnejše pa je bilo razpoloženje pri šaloigri: „Pri uospodi“, ki so jo izborno predstavljala domača dekleta, in končno pri prizoru „Kmet in fotograf“, kar sta izborno pogodila dva vrla naša fanta. Deklamacija „Pijaneu“ od gospodične Vidovič, je dobro učinkovala, ravno tako sta govora gđ. France Matičič in g. Kejžar Franca žela prav mnogo pritrjevanja. Veseli in zadovoljni smo se razšli. Čutili smo pač, da je naše izobraževalno delo vse drugačno, kot ono naših nasprotnikov, ki so se popoldne našemu zbirali pri „Assingerju“ in so celi dan preplesali. Mi širimo izobrazbo s poštenim veseljem, s pošteno zabavo, oni jo širijo z rogoviljenjem in plesom.

Leiteršperg. Naš župan Lopič je odstopil. Sedaj vodi občinske posle Pirker.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V soboto je umrl tukajšnji jurist Ivan Zunkovič. Pobralla ga je nezprosna jetika. Naj v miru počiva!

Gor. Radgona. Dva malopridneža sta delala na Sveti večer nemir v cerkvi. Zato bodeta sedela skoro v ječi vsak po mesec dni.

Slov. Bistrica. Dne 6. februarja je umrl Lovro Stepišnik, mešanec v Slov. Bistrici. Bil je eden izmed prvoboriteljev našega ljudstva, in akoravno priprost mlinar, si je stekel mnogo zaslug za nas štajerske Slovence. Pogreb se je vršil v nedeljo ob 4. uri pop. ob ogromni udeležbi občinstva. Prav milo mu je govoril nagrobno g. dr. Kovačič iz Maribora, ki je bil ranjkega osební prijatelj. Slikal ga je kot moža dela,

moža zdravega značaja, ki je, dasi ni bil šolan, niti premožen, vendar toliko storil za slovensko domovino in ji je ostal zvest sin do smrti. Marsikateri odpadnik našega naroda, katerih pri nas kar mrgoli, je dobil pri teh besedah solze v oči in vest mu je očitala velik naroden greh.

Sv. Urban pri Ptuj. Od porotnikov do vislice. Gotovo je vsem iz skušnje znana reč, da otroci, v dolgih zimskih nočeh marsikaj čudovitega in neverjetnega nasanjajo. Tako so tudi naši politični otročaji iz liberalno-nemškutarske stranke pred nedavnim imeli prav kriminalno-sladke sanje pod svojimi mehki pernicami. Znašli so se v veliki sodni dvorani okrožne sodnije v Mariboru, kjer so porotniki izrekli smrtno obsodbo nad enim možem naše stranke, ker se je pregrešil z zločinom roparskega napada, omejenjem volilne pravice in osebne svobode in z raznimi manjšimi prestopki. Videli so ga, kako je s smrtnobledim obrazom poslušal svojo obsodbo ter trepetajoč po vsem telesu bil odveden od stražnika v ječo; sami pa so z radostnim srcem in zmagovalnim čutom zapuščali sodno dvorano, v veseli zavešti, da se za vselej iznebijo svojega zlobnega nasprotnika. Kar naenkrat pa se njih sanje obrnejo ter jih postavijo na veliki sejmski prostor v Oberkoruzno purgo. Tamkaj vidijo postavljene visoke vislice, okoli in okoli pa se tare in gnete radovedna množica. Stražnik Kobilica leta sem in tje pred prostorom ter skuša zdržati red med ljudstvom, ki je nestrpno čakalo, kedaj pripeljejo nesrečnega obsojenca na kraj usmrtnice. Kmalu se pripelje krvnik s parom črnih konj ter skoči iz kočije na prostor med vislicami. Takoj za njim pripelje ječar iz temne luknje pod vodom v oberkoruzni grad zločince v težke verige uklenjenega ter ga postavi na poseben pod vislicami pripravljen oder; množica se nehote vsled neke tajne groze pomakne par korakov nazaj, z očmi pa neprenehoma gleda na prostor, kjer se ima izvršiti krvava sodba, in si v težkem pričakovanju skoraj ne upa dihati. Že prime krvnik za vrh, ki visi raz visoke vislice, da bi jo ovil obsojencu okoli vratu. Kar naenkrat pa prihrumi velik vihar iz Ojstroveca; s strahom gledajo, kako se vislice majejo, kako se množica opoteka, kmalu se tudi njim v glavi zavrti, zemlja pod njim se trese in udara in kakor omamljene mušice okoli luči pocepajo na tla ter se — zbuje v svojih mehkih ležiščih. Kaj je bilo to? Mrzla zimska burja je zavela okoli njihovih razdrapanih voglov, zapiskala skozi sklepetajoča okna tudi v njih sobe ter pohladila njih razgrete možgane. Tako so se zbudili, preden so videli svojega sovražnika v zraku bingljati. Drugo popoldne po tej čudni noči se zberejo k svoji običajni črni kavi, da bi si privoedovali in razložili svoje nenavadne ponočne sanje. Pa komaj so skupaj, začnejo začudeno drug drugega pogledovati in s častljivimi glavami skimovati; in ko pogledajo v veliko stensko ogledalo, zapazijo, da so se njim nosovi za dobro mero čez noč podaljšali. Eden izmed njih pa ne bode mogel več tako sladko sanjati, ker so mu pred par dnevi zarubili zraven drugega pohištva tudi posteljo in pernico, pod katero je tako prijetne sanje stuhlat. Vsem ostalim pa, katerim se še do sedaj niso zarubile postelje z mehki pernicami, privoščimo prav iz srca tudi v prihodnje tako otročje-sladke sanje. H koncu pa jih zagotovimo: če še za naprej ne bodo odnehali od svojih nespametnih tožb, se pa njim bodo nosovi tako podaljšali, da jih bodo morali na spomlad v goricah s koli podpreti.

Smarje pri Jelšah. V petek, dne 26. t. m. so našli mrtvega v travniški grabi pred trgovcem nekdanjega posestnika v Sotenskem, nazadnje pod Sv. Miklavžem bivajočega mešetarja Jakoba Cerovšek, po domače Tacek. V četrtek zvečer je bil še popolnoma zdrav in dobre volje.

Slovenjgradec. Kmetijska podružnica priredi v nedeljo dne 25. t. m. v dvorani okrajnega zastopa slovenjgraškega ob 9. uri dopoldne svoj občni zbor po običajnem sporedu. Kmetje in prijatelji podružnice, pridite polnoštevilno!

Šmartno ob Paki. (Zahvala.) Podpisani odbor si šteje v prijetno dolžnost, vsem prijateljem pevskega društva, ki so pripomogli, da so prireditve tako sijajno vspele, se tem potom najprisrčneje zahvaliti. Posebej se pa čutimo dolžne zahvaliti se gospodu J. Cesarju iz Mozirja za brezplačno maskiranje igralcev, dalje pa tudi milim gostom iz Mozirja, Polzele, Letuša, Št. Jurija itd., sploh vsem, ki so nas počastili s tako obilnim obiskom. Še enkrat vsem: „Srčna hvala!“ Odbor pevskega društva Šmartno ob Paki. Fraga Klančnik, tč. predsednik; Martin Steblovnik, tč. tajnik.

Koroško.

Duhovniška vest. Častiti gospod pater Ladislav Jeglič, provizor v Podkloštru, je imenovan spet za kaplana v Žabnicah.

Birmovanje leta 1912 na Koroškem. Knezoškolijski uradni list, št. 2. naznanja, da bo vizitacija in birmovanje leta 1912 v sledečih župnijah: dne 4. majnika v Velikovecu, dne 5. majnika v Grebijsvem Kloštru, dne 6. majnika v Žvabeku, dne 7. majnika v Spodnjem Dravogradu, dne 8. majnika v Guštanju, dne 9. majnika v Črni, dne 19. majnika v Beljaku (glavna fara sv. Jakoba), dne 20. majnika na Vratih, dne 21. majnika v Pontabelju, dne 22. majnika v Naborjetu, dne 8. junija v Malem Št. Pavlu, dne 9. junija v Hüttenbergu, dne 10. junija v Št. Ju-

riju ob jezeru, dne 11. junija v Šmihelu na Gosposveškem polju, dne 18. junija v Triffenu, dne 19. junija v Knezovi, dne 20. junija v Kleinkirchhelmu, dne 22. junija v Požarnici, dne 23. junija v Gornji Beli, dne 24. junija v Stallu, dne 25. junija v Mört-schachu, dne 26. junija pri Sv. Krvi. Binkoštno nedeljo in pondeljek se bode birmovalo v velovski stolni cerkvi, kakor vsako leto, vendar pa s to razliko, da se začne pridiga in škofova maša že ob 8. uri, ne kakor do sedaj, še-le ob pol 10. uri. Med birmovanjem se bodo brale tihe sv. maše.

Razgled po svetu.

Zenske napadle urednika. Dne 15. t. m. popoldne se je vršil pogreb češke igralkke Rite Endersove, ki se je baje iz nesrečne ljubezni na cesti ustrelila. Pri pogrebu v Pragi se je pa zgodil nek škandal. Ko je občinstvo zapustilo kapelo, je neka gospa pokazala na nekega urednika dnevnika „Hlas Nar.“, ter ga označila kot onega, zaradi katerega se je Rita Endersova ustrelila. Čeprav je urednik izjavil, da ni identičen z dotičnikom, ga je vendar napadlo kakih 200 žensk ter ga hotelo preteptati. Policiji se je pa vendar-le posrečilo rešiti ga.

Ruski pevec na Dunaju. Dunajska ljudska opera je aranžirala za dne 20., 24. in 27. marca glasovitega ruskega basista Šaljašina, ki dobi za vsak večer 26.000 K honorarja. To je najvišji honorar, ki je bil kedaj plačan na Dunaju. Vstopnice bodo ta večer štirikrat dražje, kakor navadno.

Vlom v Rothschildovo palačo. Iz Pariza javljajo: V tukajšnjo palačo se je izvršil vlom. Vlomilci so uničili 200.000 frankov vredno sliko in odnesli denarja v znesku 50.000 frankov.

600 milijonov in brez oporoke. V New-Yorku je pred kratkim umrl železniški magnat Edvard Hawley, ne da bi zapustil kako oporoko. Te dni je izvršitelj oporoke izjavil, da znaša Hawleyjevo premoženje 500.000.000 K. Našel se je samo nevi načrt oporoke, toda še ta brez podpisa, vsled česar je brez vsake veljave. Eden izmed glavnih dedičev Hawleyjevega velikanskega premoženja je njegov striček Crandell, ki dobi približno 100.000.000 K. In ravno s tem stričnikom je živel Hawley v smrtnem sovraštvu, tako da ga je hotel v svoji oporoki popolnoma razdediti. Crandell je približno 40 let star, najvaden knjigovodja, z ženo in dvema otrokoma. Med obema je prišlo do spora približno pred 20 leti. Crandell je bil takrat nastavljen v pisarni Hawleyja in se nesmrtno zaljubil v gospodično Manus, ki je bila istotam nastavljena kot telegrafistinja. Radi tega je pa Hawley odslavlil lepo dekle in je zahteval od stričnika, da preneha z njo vsako razmerje. Ker pa le stričnik ni hotel tega storiti, je zapodil tudi njega iz službe. Crandell se je nato poročil z deklico in je živel v zelo skromnih razmerah, dočim je njegov strič povečal svoje premoženje vsako leto za več milijonov. Ko je Crandell zvedel o svoji velikanski dedščini, je obledel in vse je kazalo, da se zgrudi mrtve na tla. Ko je prišel zopet k sebi, je zdirjal k svoji ljubljeni ženi in ji s solzami v očeh povedal o velikanski sreči, katere ju je zažela.

Ne hranite mleka v bolnikovi sobi! Izkazalo se je, da vplivajo duhovi, katere vdihavajo krave, močno na kakovost njihovega mleka. Francoski zdravnik dr. Viet, ki je stvar raziskaval, je opazoval 12 krav, katere so se pasle v bližini slabo zakopane mrtvine mrtvega teleta. Duh gnilobe, ki so ga vdihavale te krave, je zadostoval, da ji izpridil njih mleko. Čudno je, da se je izpridilo tudi mleko krav, katere so prišle pri molži v dotiko z onimi. Če stoji posoda z mlekom poleg slabo zamašene steklenice s katranovo vodo — kar se v bolnikovi sobi čestokrat pripeti — dobi mleko močan duh po katranu. Isto opazamo, ako se nahaja poleg terpentinovnega špirta. Vse to nas opozarja, da je treba mleko iz bolnikove sobe odstraniti, in da ne smemo piti ali pustiti piti mleka, ki se je nahajalo nekaj časa v bližini bolnika, posebej, če ima nalezljivo bolezen. Krave pa moramo držati v zračnih hlevih, kjer ni slabih duhov.

Smešnice.

Protistrup.

Starejše dekle: „Oh, gospod doktor, meni je vedno tako, kakor bi me kak možki zasledoval. Kaj naj proti temu storim?“

Zdravnik: „Tupatam pokukajte v ogledalo.“

P o s t r o k o v n j a š k o i z r a ž e n o .

Neki poslanec najde ob svojem prihodu v prestonem mestu vse boljše hotele popolnoma zasedene. Postrežček, na katerega se obrne, pravi:

„Voliti Vam je samo še med hotelom „Zlata krona“ in „Zlata hruška.“ (Toda v prvem so stenice, v drugem bolhe!)

„Gromska strela:“ vzklikne poslanec, „tu sem pa že zopet v ožji volitvi!“

S t r a š n a g r o ž n j a .

Ravnatelj (občinstvu, ki že po prvem dejanju sika):

„Če ne bo miru, gospoda moja, potem dam prvo dejanje ponoviti!“

Loterijske številke: Dnr 17. februarja 1912.

Gradec	15	71	60	11	69
Dunaj	34	29	60	48	25

Službo v župnišče ali v kako pošteno krščansko hišo, išče kot kuharica, pošteno kmečko dekle, ki je pred kratkim dovršila dva tečaja gospodinske šole z dobrim uspehom. Naslov pove upravništvo „Straže“ v Mariboru. 58

Hišo na prodaj! Pripravna za kakega penzionista, pa tudi za delavca; stoji 20 minut od mesta Celja, vrt za zelenjavo meri 284 m², lasten studenec, zemlja je prve vrste, hiša ima 2 sobi ena 4, druga 2 okna, kuhinja in vse pripadajoča. Cena le 7000 K, 8000 K je posojilnica. Obrestuje se 6%, ker se tudi kapital stem plačuje. Več pove upravništvo tega lista.

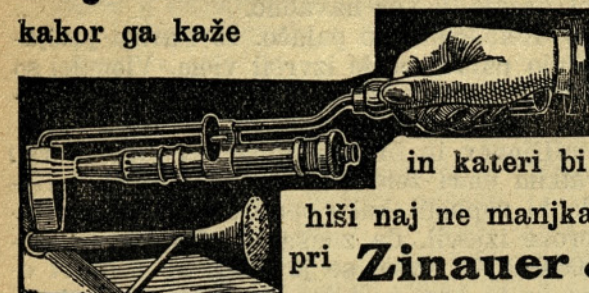
Lese (remči) za sušenje hmelja se prodajo po zelo nizki ceni. Hmeljarji, ki nimate novih sušilnic, uporabite ugodno priliko za nakup vrednih in dobro ohranjenih les. Resni kupci si jih lahko ogledajo vsaki dan; podrobne podatke daje restarater kolodvorske restavracije v Žaleu. 54

Branjarijo (Greislerel) dam v najem, ali jo prodam proti majhnemu odkupu. Leži na ugodnem kraju. Odda se s 1. ali s 15. marca t. l. Naslov pove upravništvo tega lista. 52

Grajska Maribor pri Loizu Nudi se poceni hitro in čudno snažijo preproge za okna, kakor tudi moško in žensko perilo, domače perilo itd. itd. **ulica 18**

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

poleg
stoječa
slika

in kateri bi v nobeni
hiši naj ne manjkalo, se dobi
pri **Zinauer & Co.**

Sv. Jakob v Slov. gor.

Cena s svincom in navodilom samo 5 K. Posilja se po povzetju. 44

Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača.

Velečast. duhovščini in drugemu p. n. občinstvu se uljudno priporočam za napravo podobarskih, pozlatarskih in slikarskih del, za napravo in prenovljenje oltarjev, tabernakeljev, božjih grobov, spovednic itd. Izdelujem tudi lepe podobe iz lesa, kamna in malca (gipsa) fino slikane po najnižji ceni. Prevzamem tudi izdelovanje boljšega pohištva, klečalnike in dr. za zasebno rabo. Priporočam se tudi slav. društvom za napravo gledaliških odrov in dekoracij. Solidno delo! Cene primerne! Načrti, dogovori in proračuni brezplačno!

Z velespošivanjem

Davorin Lubej, delavnica za cerkvena dela
Zaverše pošta Grobelno.

Ne cenik, napolnjen s spričevali,
Le solidno delo naj delavca hvali.

Ni treba si glavo tretji!

Najboljše špecerijsko blago,
zanesljiva kaljiva vsakovrstna
semena

voščenih in drugih vrst sveč,
dobivate zajamčeno solidne postrežbe pri
staroznani trdki

Milan Hočevar Celje
tik farne cerkve.

Zahvala.

Vsem tistim, ki so nam v hudi bolezni in ob smrti moje predrage, nepozabne soproge, gospe

Minke Pišl,

izkazali svoje prijateljstvo in naklonjenost, se tem potom najsrčenje zahvaljujem.

Posebno hvalo izrekem še velečastiti duhovščini, učiteljskemu zboru, požarni brambi, pevcem in pevkam, darovalcem krasnih vencev, ter vsem, ki so prihiteli od blizu in daleč, da spremijo nepozabno rajnko na zadnji poti.

V Sevnici, 17. svečana 1912.

Ivo Pišl,
učitelj.

57

Volneno blago

za ženske obleke najnovejše in najcenejše pri

Druškovič-u, Slovenj-gradec.

Smrekove storžje letošnje, semena polne, želoč, vošek, vinski kamen, suhe češplje, suhe gobe, orehe, sploh vse deželne pridelke kupi

veletrgovina

Anton Kolenc
Celje, Graška cesta 22.

Istotam se dobijo tudi vsi deželni pridelki, kakor fižol, krompir, koruza itd., sploh vsi deželni pridelki, kakor tudi vse špecerijsko blago vedno sveže po najnižjih cenah.

Na debelo!

Na drobno!

Trgovina s špecerijskim blagom

Pozor Slovenci!

Trgovina z moko in dežel. pridelki

Glavna slovenska zaloga velikanska izbira kranj. vrvarskega blaga kakor: štrang, užd, vrvi, vrvi za perilo, mrež za seno in za o-
troške postelje itd. itd. Sprejema se vse pod to stroko spadajoča dela kakor: vrvi za zvonove, dvigalnice in transimsije.

Ivan Ravnika
Celje

Graška cesta 21.

Na drobno! Točna in solidna postrežba! Na debelo!

Na debelo!

Veletrgovina s papirjem.

Na drobno!

Goričar & Leskovšek

Celje : Graška ulica šte. 7.

Zvezna trgovina (Goričar & Leskovšek)

Celje, Rotovška ulica šte. 2.

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih potrebščin. Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank, risalnih skladov ter vseh tiskovin za urade.

Lahek zaslužek. Za na dom, za fante dekleta že od 14. leta naprej. Kdor želi delati za mene predmete, pri katerih se lahko zasluži 20 do 40 vinarjev na uro in to brez posebne učenosti. Kdor želi poslati vzorec od dela naj pošle 60 vin. v znamkah, katere se mu pa vrnejo ako delo sprejme. Izrezljarska trgovina, trg Lemberg, Šmarje pri Jelšah. 36-3

Katoličani! Slovenci!

H kateremu krojaču se naj obrnemo?

K

Jos. Macuh

v Mariboru, Stolna ul. 5

nasproti Ljudski posojilnici.

Priporoča se preč. duhovščini in sl. občinstvu za obilen obisk. Zagotavljam točno in pošteno postrežbo. Cene primerne. Zaloga črnega in modrega blaga iz solidnih tovarn.

Slovenci pozor!

Poročne prstane

vsake velikosti in po najnižji ceni; ne votle ampak polne (masivne.) Za blago jamčim in graviram zastoj.

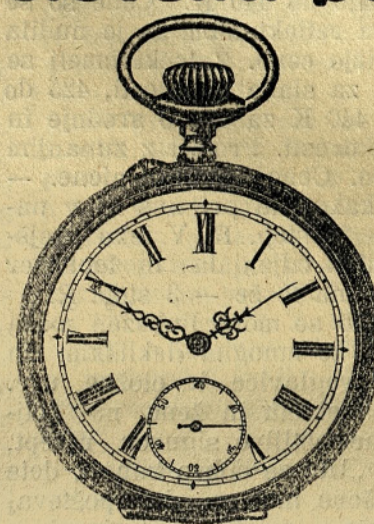
Posebno priporočam nove slovenske plošče za gramofon, v katerih imam sedaj posebno veliko izbiro.

Delavnica za popravila.

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

Podružnica

Ljubljanske Kreditne
Banke v Celju.

Centrala: **Ljubljana.**

Podružnice: **Špljet, Celovec, Trst, Sarajevo in Gorka :**

Delniški kapital: **8 milijon kron.**

Rezervni zaklad čez K 800.000 obrestuje

vloge na vložne knjižice po

od dne vloge do dne dviga.

Renč. davek plačuje banka iz svojega.

4 1 0
2 0
čistih